

са би стрѣснала, като види нечистота на много нѣмски (а камо ли български) жени. *ib.* 76 р. 113. Хванѣхъ ти, като френець. Кога-то направи нѣкой зло и го хванѣхъ; то така му казвать. Ч. 236. Френскый языкъ. Л. Д. 69 р. 165. Френскы кундуры. *ib.* 233. Фрѣнско с. с. Франція. *ib.* р. 178.

Фруглица с. ж. син. прѣпорець, свадебное знамя: Пети-отъ день моми-те правѣтъ фруглица-та (байракъ), коя е турска, на неа зашѣена бѣла риза, а на върх-отъ яболко шикосано (варакосано со злато). М. р. 518.

Фругличаринъ с. м. свадебный дружка, носящій фруглицу, син. прѣпорджія: Вечер-та еденъ ковчегъ, во кои клаваетъ бамбакерно семе, ѣмченъ и три яболка, го испращаеъ у мома-та со фругличарите (кои носатъ фруглица-та, кога одееъ за невѣста, побратимците) кои, како г' однесатъ, седвать на него. М. р. 518.

Фрушки пр. (nov ili ostar. М.); очевидно отъ фрѣжскъ, фрагикос (Востоковъ); въ нар. пѣсняхъ эп. слова „ножь“ (ср. френгия): Си извади едно фрушко ноже, Вѣла Петра на сонъ ѣ загуби. М. 91. Украси е фрушки-не ножина. М. 55. Оти е Стоянъ бекрия, На руйно вино пицахля По тѣ хладни земницы, На ружки ножи делия, У дружина кавгаджия. Ч. 346.

Фрѣкамъ Фрѣкатъ Фрѣкня Фрѣноватъ Фрѣкъ Фрѣчж см. хврѣкамъ и пр.

Фрѣтъ нар. повсюду, см. вредъ.

Фтасамъ м. св. **Фтасвамъ** м. дл. (отъ греч. φθάνω) 1) прибуду,—бываю; приду,—хожу: Уще си реч-та недоречена Етего фтаса Охритски паша. М. 178. „Почякай, бае Стоѣне, Че ми е хаберъ втасало, Че иде мома Керима.—М. 166. Да разгледишъ силна войска, Даль фтаса'а до сараи. М. 177. 2) успѣю,—ваю: Не мож, либе, да втасам Дрехи ти да си оперѣ, Ако се либе оперѣ, Не втасвам да се закрѣпѣ. Д. 45, 18—21. Още курбанъ не фтасали, Небе заечилу, затрещелу, На небе се оганъ всекна (*Le sacrifice n'était pas encore fini*). Вв. 34. Учитель-тъ, занятъ съ свои-ты масторіи не втасва да погледне ученицы-ты. Л. Д. 69 р. 228. А третій (настоятель) не втасва отъ работы нито прага на училище-то да види нѣкога. *ib.* р. 156. Не втасва ся (недосугъ) отъ мухабете и вѣстникъ да ся прочете, а камо ли пакъ и да ся пише нѣчто за въ него. *ib.* р. 229. 3) поспѣю,—ваю (о плодахъ), взойду, всхожу (о хлѣбѣ), созрѣю,—ваю; возмужаю: Грушитѣ фтасаха—постѣми.—Направени-тѣ хлѣбчета тургатъ на едно горѣнцо место да постоятъ 12—20 минути за да втасатъ и послѣ ги пекатъ въ пеща. Л. Д. 1875 р. 106. У момче-то мѣсатъ туртѣ-тъ съ квасъ. Като фтаса, на-